

**HERDENKINGSBIJEENKOMST EN BEGRAFENIS
TARKAN DINÇELEK 18-2-2004**

HERDENKINGSBIJEENKOMST

WELKOM EN OPENING

Jan Geraets

Dag Jikky en Nihat, dag Noura, dag Meral en Koray, dag alle andere lieve mensen. Wat doet het goed, dat u er met zovelen bent.

We gaan Tarkan Dinçelek herdenken. Hij was er 28 jaar en nu is hij er niet meer. Nog even hebben we hem bij ons. En dit uur zouden we van de ene kant willen koesteren en van de andere kant doet elk moment ons pijn.

Ik ben een oud-collega van Jikky vanuit het welzijnswerk. En omdat ik uit hoofde van mijn pastorale functie vaker bij uitvaarten voorga, hebben Nihat en Jikky mij gevraagd dat ook bij deze herdenkingsbijeenkomst voor hun en jullie Tarkan te doen.

Het is lang geleden dat ik Tarkan heb gezien; een jaar of tien wel. Een flinke, donkere, knappe jongen was het toen. En nu hoor ik, toen ik vrijdag het verschrikkelijke bericht vernam, dat hij is uitgegroeid tot een prachtige jonge man.

Iemand die heftig, en daardoor haastig, leefde, die overal wilde zijn en niets wilde missen. En daardoor te weinig tijd had voor alle dingen, die belangrijk voor hem waren.

Zijn afstudeerscriptie wilde daardoor maar niet vlotten. Hoewel, ook daar zou verandering in komen. Had hij immers de Universiteit, juist daags tevoren, per E-mail laten weten dat het er nu echt van ging komen. De laptop had hij in zijn auto, om er bij Diesel tussen de bedrijven door aan te gaan werken.

Tarkan was iemand die heel veel vrienden had over de hele wereld; omdat hij makkelijk vrienden maakte; omdat hij aandacht had voor anderen en het hen naar de zin kon maken.

Zorgzaam bracht hij, voordat hij die fatale ochtend in zijn auto stapte om naar zijn werk te gaan, zijn vriendin Noura nog het ontbijt op bed.

Iemand die respectvol met anderen omging en niemand diep kwetste. Toen hij merkte dat hij te weinig aandacht aan zijn thuis schonk, bracht hij daar verandering in. Want zijn familie was in elk geval belangrijk voor hem. En dat liet hij ook merken; die had hij nodig; daar kwam hij thuis. En die hadden hem ook nodig.

Hij wilde best graag rijk zijn, zei Meral tegen mij. Waarop ik me herinnerde dat Jikky een keer bekende dat ze vond dat haar opvoeding van Tarkan aan het mislukken was, omdat hij graag had dat ze een Mercedes zouden kopen in plaats van een gewone auto.

Als ik hoor hoe Jikky en Nihat over hun zoon en Meral over haar grote broer spreken, en welke reacties er van over de hele wereld komen, dan valt er een gat, waarin een prachtig mens geleefd heeft.

Jullie Tarkan, is in en door dat zelfde bruisende, hectische leven uit ons midden weggerukt. Een mens die er 28 jaar was en er na vandaag niet meer zal zijn. Niet meer zal zijn? Tarkan zal er zijn en blijven. Soms voelbaar aanwezig zijn. Want jullie deden het goed samen, hoor ik wel.

We zullen nooit kunnen en willen begrijpen waarom iemand zo jong moet sterven. Een leven dat zo vol belofte zat; dat kan toch niet; dat mag toch niet. Je zet geen kinderen op de wereld, om ze naar hun graf te moeten dragen. En als dat dan toch gebeurt, dan ervaren we dat als oneerlijk, onrechtvaardig.

Durven wij mensen nog te zeggen dat we iets begrijpen van ons leven? O, we zijn heel knap. We weten hoe donder en bliksem in elkaar zitten, we sturen mensen naar de maan, we beheersen de ene ongeneeslijke ziekte na de andere. Maar er blijft iets ongrijpbaars en onbegrijpbaars, dat we nooit zullen kunnen bevatten: het mysterie van het ontstaan van het leven en de onvermijdelijk daarbij horende dood.

En als dan de dood toeslaat, onverwacht en oneerlijk, dan zijn we verslagen. Dan wordt het donker. Dan zoeken we elkaar op en houden ons vast in zo'n laatste uur.

De Lichten (Pete Pronk)

soms
ontbreekt
ieder spoor
grauw
en grijs
is de dag

de nacht
is onheilspellend
zwart
geen
enkel schijnsel
slechts
loodzware
duisternis

de lichten
zijn verdreven
de schepping
is weer terug bij af

flakkerend
brandt
ergens een kaars
glimp
van hoop
dat de donkerte zal wijken

geef ons licht
zonder dat is er geen leven

Steekt een lichtje aan.

Er zijn veel mensen die Tarkan beter hebben gekend dan ik. Een aantal van hen wil vandaag graag iets memoreren.

TOINE, namens de mensen van Diesel.

Lieve Tarkan,

Daar sta ik dan,....

In deze mooie ruimte, vol met mensen, voor mij veel bekenden maar ook veel onbekenden,..

.....voor jou alleen mensen die van je houden.

Namens al je vrienden, collega's en klanten van Diesel wil ik je dit vertellen;

Allemaal hebben we één ding gemeen.

De liefde voor jou.

Afgelopen donderdag heeft ook ons leven een andere draai gekregen.

En werden we hard geconfronteerd met hoe onverklaarbaar het leven kan zijn.

Op het ééne moment zijn we bezig met de dagelijkse gang van zaken,..... een moment later zijn we diep bedroefd en staat de wereld op zijn kop.

De eerste keer dat je bij ons binnen liep, was je voor zowel mannen als vrouwen, direct een indrukwekkende verschijning. En deze eerste indruk werd in de 1,5 jaar dat we samengewerkt hebben heel duidelijk bevestigd.

Je deed ons denken aan de man uit de coca cola reclame.....

Je weet wel die reclame waarin een aantal prachtige vrouwen zitten te wachten, totdat hij de ramen komt wassen. Veel vrouwelijke collega's en klanten zeiden dan ook 'het is tijd voor een coca cola light break'. Waarna ze verlekkerd naar je kontje zaten te kijken.

Bij ons kwam je niet de ramen wassen, maar was je de perfecte gastheer, die onze klanten ontving met een sexy glimlach en een heerlijke zelfgemaakte capuchino. De uitwerking was hetzelfde als in die reclame en je capuchino was zo lekker dat het leek ofdat het **oude** koffiezetautomaat op de afwasmachine was aangesloten.

Je was niet alleen een bijzonder mooie jongen om te zien, maar al snel kwamen wij erachter dat je een nog mooiere jongen was om bij te zijn.

Respect, een luisterend oor, zorgzaam, altijd vriendelijk en voor iedereen altijd klaar staand. Wij weten zeker dat dit door velen hier aanwezig als heel herkenbaar wordt beschouwd.

Al snel was je één van ons, ...ONLY THE BRAVE HAVE A SUCCESSFUL LIVING, zeiden we dan tegen elkaar.

Je was altijd druk bezig.....je was een man van afspraken en tijd. Iemand waarop we konden bouwen. De gesprekken, je laptop, je krantje, je black book en je telefoon....

Dit zal ons altijd bijblijven. Ja die telefoon.... Altijd zat je te bellen, zo vaak zelfs, dat we je géén model meer noemde maar dat je de bijnaam Mobil kreeg.

Door je telefoon begon op afgelopen donderdag dan bij ons ook de onrust, je was te laat, niks voor jou. Betul had jou 's ochtends nog aan de lijn, later probeerde ze je tevergeefs te bellen, je nam niet op,..... ook niets voor jou. Het voorgevoel greep haar dat het niet goed was. Ze was één van je beste maatjes en jullie hadden een heel bijzondere band samen, elke ochtend haalde je haar op thuis, had je geduld als ze te laat was, 's avond bracht je haar weer naar huis... tot aan afgelopen donderdag.

Je telefoon was ook je levenslijn naar de rest van de wereld. Vol verbazing hebben vaak zitten luisteren naar je verhalen en avonturen over vrienden en vriendinnen die je verspreid had wonen over de gehele wereld. Rome, Madrid... New York we hebben er erg om gelachen en we zullen het heel erg missen.

De schok die ons allen afgelopen donderdag overvallen heeft zal nog wel lang nadreunen.

Lieve Tarkan,

Blijkbaar moet het zo zijn, je was een engel en misschien is het een troost dat je nu weer met de engelen herenigd bent.

We missen je zo erg; je praatjes, je lach, je logeer partijen, je dansjes en je verhalen maar wat we nog het meeste gaan missen is je rustige en enorm prettige aanwezigheid.

Tarkan, rust zacht en heel veel liefs van je Diesel vrienden.....

Steekt een lichtje aan.

MUZIEK, Coldplay : Clocks

IRIS: haar brief, voorgelezen door Pascal

Lieve Tarkan,

Het is 3 uur s'nachts. Eindelijk is het rustig buiten op de straten van New York – een rariteit in deze stad. Nu vind ik de tijd om jou een laatste brief te schrijven.

Ik zit hier in mijn kamer en probeer te bevatten wat er gebeurd is – ik wil het niet geloven en iedere ochtend denk ik dat ik een nachtmerrie had, maar het wakker worden neemt alle illusies van me af. Het zonlicht is zwakker geworden omdat de lichtste en mooiste zonnestraal is verbleekt. Ineens staat de wereld stil en ik realiseer me dat niets meer zo zal zijn als het was.

Een jaar nadat ik hier aangekomen ben om mijn droom bij de Verenigde Naties te beginnen voel ik zoveel pijn en woede dat het mij de adem beneemt.

Pijn – omdat ik jouw glimlach nooit meer zal zien en jouw warmte nooit meer zal ervaren. Woede, omdat je deze wereld moest verlaten zonder al je dromen te leven. Maar je hebt ieder moment van je leven geleefd en het geeft me een goed gevoel, dat je het afgelopen jaar nog je familie in Turkije hebt opgezocht en zo ontzettend hebt genoten dat deel van jou beter te leren kennen en te begrijpen.

In een van jouw laatste e-mails schreef je dat je het leuk zou vinden om iets te doen dat betekenis had. Maar dat deed je al, zonder je ervan bewust te zijn.

Tarkan, jij bent een persoon die men nooit meer zal vergeten. Jij hebt met jouw menselijkheid en jouw warmte zo veel mensen over de hele wereld geraakt en hun iets meegegeven op hun weg. Jij hebt nooit naar status of etiketten gekeken, – je zag de persoon alleen zoals die was zonder oordeel. Jij hebt grenzen verlegd en grenzen overschreden die voor jou onacceptabel waren. Jouw familie en vrienden vonden zoveel steun aan je. Je hebt nauwelijks aan jezelf gedacht en altijd geprobeerd er voor anderen te zijn, wat jouw leven soms wel erg hektisch maakte..

Je hebt mij geholpen mijn droom te realiseren door je steun en vooral door jouw aanwezigheid. Op de dag dat ik mijn CV bij de missie van de Europese Unie bij de VN inleverde was jij met mij in New York – en een maand later kreeg ik een telefoontje uit New York, dat ik de plaats had – jij was mijn geluksbrenger en bent het altijd geweest omdat je in me geloofd hebt. Soms meer dan ikzelf.

Het leven is een lange reis door soms onrustige en soms vreedzame waters en de zoektocht naar de schat, het doel van het leven, lijkt eindeloos. Jouw reis door de waters van het leven heeft een plotseling einde genomen maar jouw spirituele reis zal altijd verder gaan. Zoals Paulo Coelho in een van jouw favoriete boeken “De Alchimist” zei: een spirituele zoektocht en een uitnodiging om zijn dromen te volgen en zijn eigen werkelijkheid te vinden. Jouw werkelijkheid was jouw unique aanwezigheid op deze wereld en de schat naar die je op zoek was ben jezelf.

Tarkan, ik zal nooit in woorden kunnen beschrijven wat je voor me hebt betekend – jij was mijn zonnenschijn, warm en licht. Vanaf nu zal je voor mij, jouw familie en jouw vrienden de lichtste ster in de hemel zijn die ons de weg wijst op onze zoektocht naar die schat die jij was. Ik weet dat ik jou ooit weer zal vinden en dat jouw glimlach en jouw geest altijd bij me zullen blijven.

Dag mooie zonneschijn – maar niet voor altijd. Ooit zal ik ook naar de sterren reizen en tot dat moment zal ik voor jou door de wereld dansen.

Heel veel liefs en bedankt voor de eer jou gekend te hebben.

Iris

Steekt een lichtje aan.

MUZIEK, Angie Stone: Sunshine has come.

PASCAL: een van Tarkan's beste vrienden

Lieve Nihat, Jikky, Noura, Meral en Koray,

Door het tragisch ongeval van Tarkan hebben wij elkaar de afgelopen dagen veel beter leren kennen. Jullie warmte en liefde hebben mij de kracht gegeven om voor anderen een steun te kunnen zijn op een moment dat de grond onder me wegzakte.

Ik heb nu begrepen waarom Tarkan óók altijd voor iedereen klaarstond. Hij kwam uit een warm nest waar hij is opgevoed met een goed gevoel voor normen en waarden. Zijn opvoeding heeft de basis gelegd voor de persoonlijkheid die hij in zijn jonge leven ontwikkeld had. Hem werd ook de vrijheid gegeven zich te ontwikkelen tot de persoon die hij was. Hij was hartelijk, warm, oprecht en puur. Hij verstond de kunst het leven te genieten en te waarderen. Hierdoor restte er ook weinig tijd zijn studie af te ronden.

Hij reisde veel en ontmoette mensen over de hele wereld. Mensen op wie hij een diepe indruk maakte, mede omdat zijn innerlijke waarden nog mooier waren dan zijn vóórkomen. Wanneer je Tarkan leerde kennen had je al snel het gevoel een vriend te hebben gevonden. Dat bleek wel uit de reacties van de vele mensen die ik moest bellen om het slechte nieuws te melden. Ook mensen die hem niet vaak zagen of al heel lang niet meer gezien hadden gaven aan zondermeer te willen komen om hem een laatste eer te bewijzen.

Ik ben blij de laatste tijd te hebben mogen merken dat Tarkan steeds gelukkiger werd. Na een periode van zorgen voor zijn zieke Noura werd hij met haar genezing steeds blijer.

Het viel voor beiden niet mee dat Noura gebukt moest gaan onder buikklachten en last had van de bijwerkingen van haar medicatie. Na haar operatie ging hun geluk dan ook niet op. Noura genas voorspoedig en Tarkan wilde zich met Noura meer op de toekomst richten. Hij wilde zijn opleiding voor de zomer afronden om na een mooie zomer op Ibiza een nieuwe episode in zijn leven te beginnen. Er waren grootse plannen met veel geluk in het verschiet. Helaas mocht het niet zo zijn en werd Tarkan ons op brute wijze ontnomen. Ik hoef de pijn die ik heb niet uit te leggen want jullie voelen hem allemaal. Tarkan is weg maar zijn geest blijft onder ons. Hij zou niet willen dat wij treurden maar ons willen helpen het verdriet te verwerken.

Eigenlijk moeten we ook blij zijn dat we van Tarkan hebben mogen genieten.

Hij is alleen veel te snel van ons weggegaan.

Steekt een lichtje aan.

MUZIEK, Ian van Dahl: Waiting 4 you

BERTILDE: beste vriendin van Noura

Ze hebben hem elders nodig,
Want het universum is oneindig groot,
Oneindig veel ruimte, oneindig veel behoefte aan
mooie, zuivere energie zoals die van Tarkan.
We zullen hem verschrikkelijk missen,
Maar hij zal ook ALTIJD bij ons zijn.

Jouw schoonheid, Tarkan, jouw schoonheid
van hart en ziel zal in ons verder leven.
We voelen ons veréerd,
dat we jou hebben mogen kennen, Tarkan!
Vereerd! dat jij ons met jouw prachtige wezen
hebt mogen beroeren en aanraken.

Tarkan was van de áller-, áller zuiverste schoonheid...
In zijn spreken: oplettend, voorzichtig, en omzichtig met woorden.
Nooit iemand kwetsend, nooit oordelend, laat staan veroordelend.
In zijn handelen: steeds denkend aan de personen die hij liefhad.
Nooit zijn eigen pleziertje voorop!
Eerst diegenen die hij in zijn hart had gesloten gelukkig maken!
Dat was zijn leuze.
In zijn verschijning en uitstraling...
púre,púre schoonheid...in ontroerende bescheidenheid.

Wij hebben ons vaak afgevraagd:
“Hoe kán het, hoe is het mogelijk...
dat een zó jonge man, zo onbeschrijfelijk begripvol,
verstandig en geduldig is?
En dan nog wel zo’n MOOIE, PRACHTIGE man...”

“Is hij wel echt?” vroegen wij ons dan af.
Hij WAS echt, Tarkan!
Tarkan was héél echt en hij moet écht blijven.
We moeten zijn nagedachtenis levendig houden
in onze harten, in onze herinnering,
want Tarkan vertegenwoordigde iets..
iets wat voor het HELE mensdom belangrijk is..
willen we het als soort tenminste overleven...
hij was LIEFDE, púre, zuivere, onbaatzuchtige LIEFDE!

Hij werd ontboden door de Heer.
Waarschijnlijk is hij élders nodig...
Hij zal wel veelgevraagd zijn want pure,
prachtige energieën zoals die van Tarkan
zijn zeldzaam, zó zeldzaam.

Hij werd ontboden door de Heer.
En hij moest wel gaan, hij kreeg nauwelijks de tijd
om zich los te maken uit de omhelzing van zijn geliefde
zusterziel, of hij moest bij de almachtige op het appél verschijnen.

Andere opdracht! Elders!
Tarkan gehoorzaamde, hij was plichtsgetrouw.
Hij ging. Gen tijd om afscheid te nemen, hij ging
immers in de wetenschap dat het een
“vaarwel en tot ziens”is.

En hij ging in VERTROUWEN, vertrouwen
in allen die hem gekend hebben;
zijn familie in wiens schoot hij mocht geboren worden,
zijn talrijke vrienden,
zijn geliefde Noura..
Hij ging in vertrouwen, en wij mogen zijn vertrouwen
NIET beschamen!

Hij ging zoals ooit nog anderen ons voorgingen
en op óns vertrouwden om een taak te helpen voltooien.
Een taak waarvoor ze hier gekomen zijn.
Het is onze PLICHT om de liefde, goedheid en
onbaatzuchtigheid die Tarkan uitstraalde en in
al zijn handelingen legde,
verder uit te dragen rondom ons.

Laat ons na dit plotse, gedwongen afscheid van Tarkan,
NOOIT meer dezelfde zijn,
Nooit meer de oude worden,
Laat ons beter worden!

Laat ons rouwen, maar laten we vooral koesteren,
Laat ons Tarkan helpen door verder te bouwen aan de
taak waarvoor hij hier speciaal op aarde kwam,
laat zien, dat wij allemaál vleesgeworden liefde KUNNEN zijn,
hij heeft het ons voorgedaan!

Vaarwel Tarkan!
Breng op je reis door het universum en de tijd nog veel geluk,
zoals je ook hier op aarde deed.

Je was inderdaad: “Te mooi om waar te zijn!”
Om LANG waar te zijn.
Maar je WAS er wél!
En we zijn dankbaar, intens dankbaar voor de bijna 29 jaren
dat je hier bij ons bent geweest.

Allah, Jezus-Christus, Boeddha, Hare Krishna :
allemaal dezelfde!:
De God van Liefde, goedheid en schoonheid,
die jou heeft gezonden en nu weer terug
naar zijn huis heeft geroepen

We zullen ons uiterste, uiterste best doen
om die roep te respecteren,

zodat we geen wraak gaan koesteren,
of boos zouden blijven steken in het verstikkende
onrechtvaardigheidsgevoel dat jouw plotse heengaan bij ons opwekt,
of onze troost voor ons verdriet,
ons afwendend van het geloof,
in het kwade zouden gaan zoeken.

We zullen ons uiterste best doen om te
respecteren dat de God van de Liefde,
ook prachtige, jonge mensen zoals jij nodig heeft,
zodat we tot in de eeuwigheid, fier,
trots en gelukkig kunnen zijn
dat we jou hebben mogen kennen.

BEDANKT dat je er was Tarkan, **BEDANKT!**

Steekt een lichtje aan.

MUZIEK, Tarkan: Dudu.

AFSCHEID met muziek van Enya

Gelet op de beperkte ruimte op de begraafplaats willen we alleen de mensen die erg graag mee willen gaan, vragen ons straks te begeleiden daar naar toe. Voor de anderen is er nú gelegenheid om even naar voren te komen en langs Tarkan te lopen bij wijze van afscheid. U krijgt daar ook een herinnering aangereikt.

JIKKY:

TARKAN zou het geweldig gevonden hebben, zoveel vrienden bij elkaar.

Niet alleen wij zijn hier bijeen.

Ook in Turkije, Marokko, de Verenigde Staten, in België, Frankrijk, Spanje, Ibiza en in Italië zijn familieleden en vrienden naar elkaar toe gegaan om met elkaar te rouwen en bij elkaar troost te vinden.

Lieve vrienden; wij zijn ontroerd en geroerd door al jullie lieve woorden en gebaren.

Lieve Noura; Valentijnsdag hebben jullie samen niet kunnen vieren, maar ik weet dat TARKAN altijd in je hart zal blijven.

Lieve Meral en Koray, lieve Nihat; we zullen een manier moeten vinden om verder te gaan.

Lieve TARKAN, lieve allemaal; HEEL HARTELIJK DANK.

SLOTWOORD

Beste mensen, de familie vraagt allen die niet mee naar de begraafplaats in Voerendaal gaan om, voorzover mogelijk, nog niet te vertrekken. Het zou fijn zijn als u er straks nog bent, als we terugkomen.

Bij de foto van Tarkan hebben we een aantal condoleance-boeken laten neerleggen, waarin plaats is om een paar regels neer te schrijven als u van binnenuit de behoefte voelt om dat te doen. U kunt daar in elk geval uw naam en adres vermelden.

Het kan goed zijn dat u ondertussen best iets wil eten en een kop koffie, thee of iets fris wil. Maakt u, terwijl wij weg zijn, gebruik van het buffet dat kasteel Oost voor ons heeft verzorgd.

En natuurlijk is dit ook een gelegenheid om contacten met oude bekenden aan te halen of nieuwe contacten te maken.

Voor degenen die meegaan om Tarkan te begraven: mocht u de stoet kwijtraken. U moet u begeven naar de begraafplaats achter de kerk, in het oude centrum van Voerendaal. Zouden er een aantal mensen verder zo goed willen zijn om, voor zover nodig, een bloemstuk mee naar buiten te dragen tot in de daarvoor bedoelde auto en dat er bij de begraafplaats weer uit te halen en mee naar het graf te nemen?

BEGRAFENIS

AAN DE GRENS (door Jan Geraets)

De laatste halteplaats voor Tarkan, na een 28 jarige route in dit leven. Sterker nog dan straks voelen we hier wat doodgaan eist: afgeven, afstaan.

We hebben gedaan wat we kunnen; Tarkan verzorgd en aangekleed. We overdekken hem straks met bloemen en die laten we bij hem achter; omdat we een beetje met hem mee gestorven zijn.

Gegaan tot waar we kunnen; aan de grens van het licht staan we.

Zielsverbonden zijn we met jou, van wie we hier afscheid nemen en die ons zo dierbaar was en dierbaar blijven zal.

We vertrouwen je lichaam toe aan de aarde;
we laten je achter bij de zon en de vriendelijke regen
en hopen op de tijd, die alles heel maakt.

Hier aan de grens van het licht zeggen we: Vaarwel reisgenoot, die nu geroepen bent te gaan. We nemen een stukje van jouw leven met ons mee: herinneringen vooral, maar mogelijk ook moed en levenskracht.

En als straks het rouwrumoer rondom jou is verstomd, dan zullen we jou in de diepe stilte mogelijk weer tegenkomen: in de plek waar je aan tafel zat, in de school waar je studeerde, in de muziek waar je van hield, in de foto's waar je levenskracht vanaf straalde. En zullen we ons, mede door jou, geroepen voelen, zolang ons leven duurt, om deze aarde bewoonbaar te maken en te bewonen; om te leren liefhebben, steeds meer. Om te blijven geloven in vrede, ondanks alle oorlog, om te reikhalzen naar geluk, in zoveel zorgen.

Dat dit leven ons niet alleen mag breken, maar ook weer mag helen en verzachten, vermurwen, verbinden tot leven met elkaar.

Wij geloven dat Tarkan de wereld een beetje beter heeft achter gelaten dan hij haar gevonden heeft.

Dat wordt voortreffelijk uitgedrukt in een gedicht van een van onze cabaretiers:

DE STEEN (Bram Vermeulen)

door Jan Geraets

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen.
Het water vindt altijd een weg er omheen.

Misschien eens, gevuld door sneeuw en regen,
Neemt de rivier mijn kiezel met zich mee.

Om hem dan glad en rond gesleten
Te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.

Omdat door het verleggen van die steen
Het water nooit dezelfde weg zal gaan.

GEBED door Nihat en Koray

Tarkan laten zakken in graf

AFSCHEID

Jan Geraets:

Nu heet het echt afscheid nemen. Mag ik u vragen om ter afscheid een roos en, als u wilt, wat aarde op de kist te gooien. En dan via de parkeerplaats naar kasteel Oost in Valkenburg terug te keren. U krijgt hier ook een herinneringsprentje.
De naaste familie wil graag als laatste afscheid nemen.